

Paaspreek 12 april 2020

Protestantse Kerk Ieper
ds. Eleonora Hof

Kolossenzen 3:1-4

31Als u nu met Christus ten leven bent gewekt, zoek dan ook wat boven is, daar waar Christus zetelt aan de rechterhand van God. 2Zet uw zinnen op wat boven is, niet op het aardse. 3U bent immers gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. 4Wanneer Christus, die uw leven is, verschijnt, zult ook u met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Verkondiging

Geliefde gemeente van onze Heer Jezus Christus,

We vieren Pasen in omstandigheden die we van te voren nooit hadden kunnen voorstellen. Ik weet dat jullie je ook niet alleen verheugden op de kerkdienst, maar ook op het traditionele Paasontbijt met z'n allen. Toch vieren we in deze omstandigheden Pasen, écht Pasen, niet minder echt dan wanneer we gewoon bij elkaar zouden zijn. De Paasboodschap, het goede nieuws van de Opstanding van Christus, is niet veranderd. Maar wij zijn ondertussen misschien wél veranderd, ten opzichte van een jaartje geleden. We zijn met de neus op de feiten gedrukt: niemand is immuun voor corona, en ook jonge mensen in een goede gezondheid worden getroffen.

Dat maakt het daarom dit jaar éxtra nodig om goed na te denken over wat we vieren en wat de betekenis daarvan is voor ons eigen leven. Juist op dit moment kunnen we veel leren van vervolgde christenen. Vervolgde christenen die niet in vrijheid bij elkaar kunnen komen omdat dat te gevaarlijk is. Want wij vieren nu Pasen in een situatie die een beetje vergelijkbaar is met wat zij altijd al ervaren. Namelijk: dat het moeilijk of soms onmogelijk is om bij elkaar te komen. Een situatie van lijden, pijn, onzekerheid, niet weten hoe de toekomst eruit gaat zien. En dan toch: weten dat de opstanding van Christus realiteit is en ons nieuw perspectief geeft.

Op de website van Open Doors las ik een inspirerend verhaal van een Chinese dominee in Wuhan, dat is de plek waar het virus in China is uitgebroken. Net zoals voor ons nu, was voor hen maandenlang de enige mogelijke manier om elkaar te ontmoeten digitaal. Daarom hebben zij maar liefst 50 kleine groepjes die met elkaar contact houden. Het gemeentelven gaat gewoon door: met elkaar voorbede doen, ook doen ze Bijbelstudie, en delen ze geestelijke liederen met elkaar. Ik zie daar wel wat overeenkomsten met onze eigen Facebookgroep, waarin ook gebedspunten worden gedeeld en allerlei bemoedigende Bijbelteksten en liederen geplaatst worden. Deze voorganger, Huang Lei, ziet dat de coronacrisis voor zijn kerk ook mooie dingen oplevert: er is met name meer contact met de ouderen die anders vaak alleen thuis zaten. Hij doet de oproep: "Laten we deze viruscrisis gebruiken om nog meer Jezus na te volgen. In plaats van kerk-doen meer kerk-zijn."

Kerk-zijn in plaats van kerk-doen. Kerk-zijn is leven vanuit de basis, vanuit het fundament waar het allemaal om gaat: het feit dat Jezus leeft en wij mét Hem leven. Vandaag kijken we wat dat voor ons betekent, niet alleen aan de hand van het bekende Paasverhaal uit Johannes, maar vooral naar de verzen die Paulus schrijft in de brief aan de Kolossenzen.

Ik lees ze nog een keer voor u:

31Als u nu met Christus ten leven bent gewekt, zoek dan ook wat boven is, daar waar Christus zetelt aan de rechterhand van God. 2Zet uw zinnen op wat boven is, niet op het aardse. 3U bent immers

gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. 4Wanneer Christus, die uw leven is, verschijnt, zult ook u met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Deze woorden vormden de basis voor een preek die Dietrich Bonhoeffer in 1932 in Berlijn gehouden had. Bonhoeffer was een bekende theoloog én verzetsstrijder die in een mislukt complot tegen Hitler zat. Op 9 maart 1945 werd hij opgehangen, nu dus precies 75 jaar geleden. Vandaar dat er in deze tijd veel aandacht besteed wordt aan zijn werk en hoe dat ook nog voor betekenis kan zijn voor ons.

In de oorlog was Bonhoeffer dus actief als verzetstrijder, maar ook in 1932 zag hij het gevaar van het nationaal-socialisme al duidelijk. In dat jaar werden de nazi's ook de grootste partij. Duitsland is werden de verkiezingen de nazi's de grootste partij. Duitsland is in een diepe recessie met een massa-werkeloosheid en het nazisme werpt zijn lange schaduwen al vooruit.

Juist in die grimmige tijd preekt Bonhoeffer in Berlijn twéé keer over dit gedeelte uit de brief aan de gemeente in Kolosse. Het geeft hem steun omdat hieruit blijkt hoe veel impact het op ons leven heeft dat Christus is opgestaan. Ik lees een stukje voor voor jullie:

“Maar Christus is niet in de wereld gekomen opdat wij hem zouden begrijpen, maar opdat wij ons aan hem vastklampen, dat wij ons eenvoudig door hem laten meeslepen, dat ongehoorde gebeuren van de opstanding in. Dat wij het ons eenvoudig laten aanzeggen, in al zijn onbegrijpelijkheid laten zeggen: Jullie zijn gestorven – en toch zijn jullie opgestaan! Jullie zijn in het donker – en toch in het licht (Efeziërs 5:8)! Jullie zijn angstig – en toch kunnen jullie blij zijn (Johannes 16:33,22)! Messcherp naast elkaar, dit totaal onverenigbare; messcherp naast elkaar, exact zoals die beide werelden – die van ons en die van God – messcherp naast elkaar staan.”

Misschien ervaren wij dat op dit moment ook hetzelfde. Dat de tegenstellingen messcherp zijn. Enerzijds horen we van mensen in onze omgeving die overleden zijn door corona. Maar we geloven óók in de opstanding: dat de dood niet het einde is. Het is onbegrijpelijk, maar het is wel waar! We zijn gestorven, maar toch zijn we opgestaan. We zijn in het donker, maar toch zijn we in het licht. Angstig, toch blij!

Want Christus is in de wereld gekomen zodat we ons aan hem kunnen vastklampen. Want Christus is de Opstanding en het Leven, de Weg en de Waarheid zelf. En omdat wij met Christus gestorven zijn, is ons leven verborgen met Christus in God. Ons zichtbare leven, dat is op dit moment enorm veranderd. Geen kerkdiensten, geen school, voor velen geen werk, lege schappen in de supermarkt. Maar dat is niet het héle leven. Er is ook nog een leven dat verborgen is, niet openbaar, niet zo makkelijk te zien voor iedereen. Het geestelijke leven, het leven van het hart. Bonhoeffer zegt: “Verborgen is ons ware leven – maar het is stevig gevestigd in eeuwigheid.” Dát is het leven waarin we ons vastklampen aan Christus, en waarin er in het verborgen, ondergronds misschien wel, heel veel moois aan het groeien is. Meer medeleven met elkaar, meer empathie, meer zorg voor de schepping, meer echt contact dat de diepte in gaat. Dat leven is niet altijd direct zichtbaar, maar het is er wel. En het blijft groeien. Dat is onze hoop en ons vertrouwen op deze dag van de opstanding van de Heer.

Amen.